

СУД ЕЎРАЗІЙСКАГА ЭКАНАМІЧНАГА САЮЗА

КАНСУЛЬТАТЫЎНАЕ ЗАКЛЮЧЭННЕ

16 кастрычніка 2019 года

горад Мінск

Вялікая калегія Суда Еўразійскага эканамічнага саюза ў складзе:
старшынствуючага суддзі-дакладчыка Баішава Ж.Н.,
суддзі-дакладчыка Федарцова А.А.,
суддзяў Ажыбраімавай А.М., Айрыян Э.У., Коласа Дз.Г., Нешатаевай Т.Н.,
Сяйцімавай В.Х., Скрыпкінай Г.А., Туманяна А.Э., Чайкі К.Л.,
пры сакратары судовага пасяджэння Будніку Я.В.,
даследаваўшы матэрыялы справы, заслухаўшы суддзю-дакладчыка,
кіруючыся пунктамі 46, 47, 50, 68, 69, 73 і 96 Статута Суда Еўразійскага
эканамічнага саюза, артыкуламі 72 і 85 Рэгламента Суда Еўразійскага эканамічнага саюза,
прадастаўляе гэтак кансультацыйнае заключэнне па заяве Еўразійскай эканамічнай
камісіі аб растлумачэнні палажэнняў Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29
мая 2014 года.

I. Пытанне заяўніка

Еўразійская эканамічная камісія (далей - заяўнік, Камісія, ЕЭК) звярнулася ў Суд
Еўразійскага эканамічнага саюза (далей - Суд) з заявай аб растлумачэнні палажэнняў
Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года (далей - Дагавор).

У заяве адзначана, што ў практыцы працы ЕЭК узнікаюць пытанні па прымяненні
пункта 30 Палажэння аб Еўразійскай эканамічнай камісіі (дадатак № 1 да Дагавора, далей
- Палажэнне) у частцы прыпынення ўступлення ў сілу рашэння Калегіі Камісіі пры
паступленні ў Камісію ў адпаведнасці з дадзеным пунктам звароту кіраўніка ўрада
дзяржавы-члена

Еўразійскага эканамічнага саюза (далей - Саюз, ЕАЭС) з прапановай аб адмене адзначанага рашэння або ўнясенні ў яго змяненняў.

Заяўнік просіць Суд даць кансультатыўнае заключэнне па наступным пытанні: ці вынікае з узаемазвязанага тлумачэння норм артыкула 3, пункта 7 артыкула 16 Дагавора і пункта 30 Палажэння, што ўзнікненне права кіраўніка ўрада дзяржавы-члена на зварот з прапановай аб адмене або ўнясенні змяненняў у рашэнне Калегіі Камісіі ў межах трыццацідзённага тэрміну, усталяванага абзацам чацвёртым пункта 30 Палажэння, які цягне за сабой прыпыненне ўступлення ў сілу такога рашэння да разгляду адпаведнага пытання на пасяджэнні Еўразійскага міжурадавага савета (далей - Міжурадавы савет), з'яўляецца безумоўным, або такое права носіць умоўны характар і яго ўзнікненне абмежавана палажэннямі абзацаў першага, трэцяга і чацвёртага пункта 30 Палажэння.

II. Кампетэнцыя Суда

Пастановай Вялікай калегіі Суда ад 3 чэрвеня 2019 года разгляд пытання, пастаўленага ў заяве Камісіі, прызнаны адпаведным кампетэнцыі Суда і заява прынята да вытворчасці.

Кампетэнцыя Суда па растлумачэнні пастаўленага Камісіяй пытання ўзаемазвязанага тлумачэння і правільнага прымянення норм, выкладзеных у артыкулах 3 і 16 Дагавора, пункце 30 Палажэння, пацверджана ў працэсе разгляду заявы аб растлумачэнні і падрыхтоўкі гэтага Кансультатыўнага заключэння.

Нормы Дагавора, выкладзеныя ў заяве Камісіі, датычацца права Саюза, растлумачэнне якога ў адпаведнасці з пунктам 46 Статута Суда Еўразійскага эканамічнага саюза (дадатак № 2 да Дагавора, далей - Статут) уваходзіць у кампетэнцыю Суда. Камісія належыць да органаў, правамоцных звярнуцца ў Суд з заявай аб растлумачэнні.

III. Працэдура ў Судзе

З мэтай найбольш поўнага ўразумення пастаўленых Камісіяй пытанняў, а таксама правільнага і аднастайнага тлумачэння і прымянення права Саюза Судом у рамках падрыхтоўкі справы да разгляду былі накіраваны запыты ў адрас Камісіі, міністэрстваў юстыцыі, навуковых і адукацыйных устаноў дзяржаў-членаў.

Меркаванні па пастаўленых пытаннях, якія датычацца інтэграцыйнага права, выказаны міністэрствамі юстыцыі Рэспублікі Арменія,

Рэспублікі Беларусь, Кыргызскай Рэспублікі, Расійскай Федэрацыі, спецыялістамі Нацыянальнага цэнтра заканадаўства і прававых даследаванняў Рэспублікі Беларусь, Інстытута заканадаўства і прававой інфармацыі Рэспублікі Казахстан, Інстытута заканадаўства і параўнальнага правазнаўства пры ўрадзе Расійскай Федэрацыі, Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта, Казахскага нацыянальнага ўніверсітэта імя аль-Фарабі, Маскоўскага дзяржаўнага юрыдычнага ўніверсітэта імя А.Е. Кутафіна, Універсітэта пры Міжпарламенцкай Асамблеі ЕўрАзЭС. Судом вывучана практыка прымянення Камісіяй норм, якія аналізуюцца.

IV. Высновы Суда

Кіруючыся пунктам 50 Статута, Вялікая калегія Суда ажыццяўляе тлумачэнне палажэнняў Дагавора ў іх сістэмнай узаемасувязі на аснове агульнапрызнаных прынцыпаў і норм міжнароднага права, у тым ліку палажэнняў артыкула 31 Венскай канвенцыі аб праве міжнародных дагавораў ад 23 мая 1969 года, якая абвясчае, што дагавор павінен тлумачыцца добрасумленна, у адпаведнасці са звычайным значэннем, якое варта надаваць тэрмінам міжнароднага дагавора ў іх кантэксте, а таксама ў святле аб'екта і мэт дагавора.

1. Артыкул 3 Дагавора вызначае асноўныя прынцыпы функцыянавання Саюза.

Асноўныя прынцыпы функцыянавання Саюза рэалізуюцца ў арганізацыі і дзейнасці яго органаў, у тым ліку ў працэсе прыняцця і дзеяння рашэнняў органаў Саюза.

Для належнага забеспячэння роўнасці ўсіх удзельнікаў ЕАЭС, супрацоўніцтва паміж імі можа паўстаць неабходнасць разгляду па прапанове дзяржавы-члена рашэння Камісіі, як таго, якое ўступіла ў сілу, так і таго, якое не ўступіла ў сілу, на ўзроўні Міжурадавага савета і (або) Вышэйшага Еўразійскага эканамічнага савета (далей - Вышэйшы савет) у адпаведнасці з пунктам 30 Палажэння, артыкуламі 12 і 16 Дагавора. Усталяваныя механізмы гарантуюць магчымасць адмены або змянення, прыпынення ўступлення ў сілу або прыпынення дзеяння рашэння Камісіі.

2. Артыкул 8 Дагавора ўсталёўвае інстытуцыйную сістэму Саюза, у склад якой у адпаведнасці з пунктам 1 дадзенага артыкула ўваходзяць Вышэйшы савет і Міжурадавы савет, Камісія і Суд. Пунктам 2 дадзенага артыкула прадугледжана, што органы Саюза дзейнічаюць у межах паўнамоцтваў, якія прадастаўлены ім Дагаворам і міжнароднымі дагаворамі ў рамках Саюза.

У адпаведнасці з артыкуламі 10 і 12 Дагавора вышэйшым органам Саюза з'яўляецца Вышэйшы савет, які разглядае прынцыповыя пытанні дзейнасці Саюза, вызначае стратэгію, накірунку і перспектывы развіцця інтэграцыі і прымае рашэнні, накіраваныя на рэалізацыю мэт Саюза.

Міжурадавы савет з'яўляецца органам Саюза, якія забяспечваюць рэалізацыю і кантроль над выкананнем Дагавора, міжнародных дагавораў у рамках Саюза і рашэнняў Вышэйшага савета, ажыццяўляе шэраг іншых функцый, вызначаных артыкулам 16 Дагавора.

Еўразійская эканамічная камісія ў адпаведнасці з артыкулам 18 Дагавора з'яўляецца пастаянна дзеючым органам рэгулявання Саюза. Камісія складаецца з Савета і Калегіі.

Савет Камісіі ажыццяўляе агульнае рэгуляванне інтэграцыйных працэсаў у Саюзе, а таксама агульнае кіраўніцтва дзейнасцю Камісіі (пункт 22 Палажэння).

Калегія Камісіі ў адпаведнасці з пунктам 31 Палажэння з'яўляецца выканаўчым органам Камісіі.

Рэгулюючае ўздзеянне Камісіі рэалізуецца, галоўным чынам, з дапамогай прыняцця рашэнняў, распараджэнняў і рэкамендацый.

У адпаведнасці з пунктам 14 Палажэння рашэння, распараджэнні і рэкамендацыі Камісіі прымаюцца Саветам Камісіі і Калегіяй Камісіі ў межах паўнамоцтваў, усталяваных Дагаворам і міжнароднымі дагаворамі ў рамках Саюза, і ў парадку, які прадугледжаны Дагаворам і Рэгламентам работы Еўразійскай эканамічнай камісіі (далей - Рэгламент), які зацверджаны Рашэннем Вышэйшага Еўразійскага эканамічнага савета ад 23 снежня 2014 года № 98.

Згодна з пунктам 11 Палажэння парадак дзейнасці Савета Камісіі і Калегіі Камісіі вызначаецца Рэгламентам.

Пункт 31 Рэгламента ўсталёўвае, што Савет Камісіі разглядае пытанні, аднесенныя да яго кампетэнцыі згодна з дадаткам № 1, а таксама ў адпаведнасці з Дагаворам і палажэннямі раздзелаў II - VI Рэгламента.

3. У адпаведнасці з падпунктам 8 пункта 2 артыкула 12 Дагавора адно з паўнамоцтваў Вышэйшага савета заключаецца ў разглядзе па прапанове дзяржаў-членаў пытанняў, якія датычацца адмены або змянення рашэнняў, прынятых Міжурадавым саветам або Камісіяй з улікам палажэнняў пункта 7 артыкула 16 Дагавора.

Пункт 7 артыкула 16 Дагавора адносіць да паўнамоцтваў Міжурадавага савета разгляд па прапанове дзяржавы-члена пытанняў, якія датычацца адмены або змянення

прынятых рашэнняў Камісіі, або, у выпадку недасягнення згоды, унясенне іх на разгляд Вышэйшага савета. Пункт 8 гэтага ж артыкула Дагавора прадастаўляе Міжурадаваму савету права на прыняцце рашэнняў аб прыпыненні дзеяння рашэнняў Савета і Калегіі Камісіі.

Пункт 30 Палажэння і раздзел IV Рэгламента рэгулююць пытанні адмены рашэнняў Камісіі, прынятых Калегіяй, або ўнясення ў іх змяненняў на падставе зваротаў дзяржаў-членаў, членаў Савета. Пункт 30 Палажэння размешчаны ў раздзеле II «Савет Камісіі», што прадугледжвае яго разгляд і тлумачэнне ў святле паўнамоцтваў, функцый і працэдур дзейнасці Савета Камісіі.

Вялікая калегія Суда мяркуе, што нормы артыкулаў 12, 16 Дагавора і пункта 30 Палажэння карэліруюць паміж сабой, вызначаючы розныя формы абскарджвання рашэнняў органаў ЕАЭС.

Падпункт 8 пункта 2 артыкула 12, пункт 7 артыкула 16 Дагавора прадастаўляюць дзяржаве-члену права ўнесці на разгляд Вышэйшага савета і Міжурадавага савета пытанне, якое датычыцца адмены або змянення рашэння Камісіі.

Такія прапановы падлягаюць разгляду і па іх можа быць прынята рашэнне аб адмене або змяненні ў адпаведнасці з агульнымі правіламі працы Вышэйшага савета і Міжурадавага савета (артыкулы 11 і 15 Дагавора, рашэнні Вышэйшага Еўразійскага эканамічнага савета ад 21 лістапада 2014 года № 89 і ад 23 снежня 2014 года № 96).

Вялікая калегія Суда мяркуе, што рэалізацыя палажэнняў пункта 7 артыкула 16 Дагавора не цягне за сабой прыпыненне дзеяння адпаведных рашэнняў Камісіі. Такія наступствы наступаюць толькі пры прыняцці Міжурадавым саветам асобнага рашэння аб прыпыненні дзеяння рашэння, якое абскарджваецца, у адпаведнасці з пунктам 8 артыкула 16 Дагавора.

Тлумачэнне пунктаў 1 і 2 артыкула 8, падпункта 8 пункта 2 артыкула 12, пунктаў 7 і 8 артыкула 16, артыкула 18 Дагавора сведчыць аб стварэнні ў рамках інстытуцыйнай сістэмы Саюза паслядоўнай працэдур перагляду рашэнняў Калегіі Камісіі Саветам Камісіі, а таксама іх абскарджвання ў Міжурадавы савет і Вышэйшы савет. Пазначэнне ў пункце 2 артыкула 8 Дагавора на тое, што «органы Саюза дзейнічаюць у межах паўнамоцтваў, якія прадастаўлены ім гэтым Дагаворам і міжнароднымі дагаворамі ў рамках Саюза», азначае не толькі забарону органам Саюза выходзіць за межы прадастаўленых ім дадзенымі актамі паўнамоцтваў, але і тое, што рэалізацыя гэтых паўнамоцтваў павінна ўзгадняцца з мэтамі Саюза і ажыццяўляцца ў

строгай адпаведнасці з працэдурай, прадугледжанай Дагаворам, міжнароднымі дагаворамі ў рамках Саюза. Аналіз рэлевантных палажэнняў права Саюза сведчыць, што нормай, якая рэгламентуе парадак рэалізацыі паўнамоцтваў вышэйшых органаў Саюза па адмене і змяненні рашэнняў Калегіі і Савета Камісіі, з'яўляецца пункт 30 Палажэння.

Пункт 30 Палажэння ўсталёўвае спецыяльны парадак абскарджвання толькі рашэнняў Калегіі Камісіі, якія не ўступілі ў сілу. Пры гэтым усталяваная адзначаным пунктам Палажэння працэдура абскарджвання рашэння, якое не ўступіла ў сілу, не прадугледжвае прыняцце асобнага рашэння аб неўступленні ў сілу і прыпынення адпаведнага рашэння Калегіі Камісіі.

З літаральнага тлумачэння абзаца шостага пункта 30 Палажэння вынікае, што прапанова аб унясенні змяненняў або адмене рашэння Калегіі Камісіі ў парадку пункта 30 Палажэння з'яўляецца самастойным юрыдычным фактам, з якім звязана прыпыненне ўступлення ў сілу такога рашэння і для чаго не патрабуецца прыняцце асобнага рашэння.

Вялікая калегія Суда лічыць неабходным акцэнтаваць увагу на асаблівасцях акта, перагляд якога магчымы ў парадку звароту ў Міжурадавы і (або) Вышэйшы савет.

З падпункта 8 пункта 2 артыкула 12, пункта 7 артыкула 16 Дагавора і пункта 30 Палажэння вынікае, што перад Міжурадавымі саветам і Вышэйшым саветам можа быць пастаўлена пытанне аб адмене рашэння Камісіі, што з'яўляецца падставай прыпынення яго дзеяння.

У адпаведнасці з артыкулам 2 Дагавора рашэнне - гэта акт, які прымаецца органамі Саюза, які змяшчае палажэнні нарматыўна-прававога характару. У сілу пункта 13 Палажэння ў межах сваіх паўнамоцтваў Камісія прымае рашэнні, якія маюць нарматыўна-прававы характар і абавязковыя для дзяржаў-членаў. Нарматыўны характар прававога акта выяўляецца ў магчымасці яго неаднаразовага прымянення і ў скіраванасці рэгулюючага ўздзеяння на нявызначанае кола асоб.

4. У адпаведнасці з абзацам першым пункта 30 Палажэння дзяржава-член або член Савета Камісіі мае права на працягу 15 календарных дзён з даты апублікавання рашэння Калегіі Камісіі ўнесці ў Калегію Камісіі прапанову аб яго адмене або ўнясенні ў яго змяненняў.

Тэрмін, усталяваны абзацам першым пункта 30 Палажэння, на думку Вялікай калегіі Суда, з'яўляецца спыняльным. Дагавор

не дапускае ўнясення прапановы аб адмене або ўнясенні змяненняў у рашэнне Калегіі Камісіі за межамі часовых рамак, вызначаных абзацам першым пункта 30 Палажэння. Акрамя таго, Дагаворам не прадугледжваецца прыпыненне альбо падаўжэнне тэрміну для ўнясення такой прапановы.

Пры гэтым Вялікая калегія Суда звяртае ўвагу, што тэрмін, які адзначаны ў абзацы першым пункта 30 Палажэння, значна менш за 30-дзённы тэрмін, усталяваны абзацам першым пункта 16 Палажэння, згодна з якім, у выпадку, калі іншае не прадугледжана Дагаворам і міжнароднымі дагаворамі ў рамках Саюза, рашэнні Камісіі ўступаюць у сілу не раней, чым па заканчэнні 30 календарных дзён з даты іх афіцыйнага апублікавання.

Права Саюза адрознівае паміж сабой рашэнні Калегіі Камісіі з агульным (абзац першы пункта 16 Палажэння) і скарачаным тэрмінам уступлення ў сілу (абзац другі пункта 16 Палажэння).

Згодна з абзацам другім пункта 16 Палажэння ў асобных выпадках можа прадугледжвацца іншы тэрмін усталявання ў сілу рашэнняў Камісіі, але не менш за 10 календарных дзён з даты іх афіцыйнага апублікавання.

Скарачаныя тэрміны ўступлення ў сілу могуць быць усталяваны Камісіяй у дачыненні да рашэнняў, адзначаных у пункце 18 Палажэння (рашэнні, якія паляпшаюць становішча фізічных і (або) юрыдычных асоб), і рашэнняў, якія прымаюцца ў выключных выпадках, якія патрабуюць аператыўнага рэагавання.

5. У адпаведнасці з абзацам чацвёртым пункта 30 Палажэння дзяржава-член у выпадку нязгоды з рашэннем, якое не ўступіла ў сілу, прынятым Саветам Камісіі па выніках разгляду пытання аб адмене рашэння Калегіі Камісіі або ўнясення ў яго змяненняў, або ў выпадку заканчэння тэрміну, прадугледжанага абзацам трэцім дадзенага пункта, але не пазней за 30 календарных дзён з даты афіцыйнага апублікавання рашэння Савета Камісіі, можа накіраваць у Камісію ліст за подпісам кіраўніка ўрада з прапановай аб унясенні адпаведнага пытання на разгляд Міжурадавага савета і (або) Вышэйшага савета.

Рэалізацыя дзяржавай-членам свайго права на абскарджванне ў рамках пункта 30 Палажэння рашэння Камісіі, якое не ўступіла ў сілу, прадугледжвае захаванне шэрагу абавязковых умоў.

Дзяржава-член можа звярнуцца ў Камісію з прапановай аб унясенні адпаведнага пытання на разгляд Міжурадавага савета і (або) Вышэйшага савета толькі ў выпадках калі:

- дзяржава не згодна з рашэннем, прынятым Саветам Камісіі

па выніках разгляду пытання аб адмене рашэння Калегіі Камісіі або ўнясенні ў яго змяненняў, або

- Савет Камісіі не прыняў рашэнне па выніках разгляду адзначанага пытання на працягу тэрміну, прадугледжанага абзацам трэцім пункта 30 Палажэння, - 10 календарных дзён пасля паступлення матэрыялаў па адпаведным рашэнні.

Вялікая калегія Суда звяртае ўвагу, што права звароту кіраўніка ўрада з прапановай аб унясенні пытання на разгляд Міжурадавага савета і (або) Вышэйшага савета ў адпаведнасці з абзацам чацвёртым пункта 30 Палажэння абумоўлена наяўнасцю абавязковага факту абскарджвання рашэння Калегіі Камісіі ў Савет Камісіі. Пры гэтым такі зварот абмежаваны 15-дзённым тэрмінам з даты апублікавання рашэння Калегіі, якое аспрэчваецца.

Літаральнае тлумачэнне абзаца чацвёртага пункта 30 Палажэння не прадугледжвае магчымасць звароту кіраўніка ўрада з прапановай аб унясенні адпаведнага пытання на разгляд Міжурадавага савета і (або) Вышэйшага савета без папярэдняга звароту дзяржавы-члена або члена Савета з адпаведнай заявай у Калегію Камісіі.

Нормы абзаца чацвёртага пункта 30 Палажэння не могуць быць рэалізаваны па-за сувязі з выкананнем папярэдніх абзацаў дадзенага пункта.

Пры гэтым захаванне правіл, усталяваных абзацам першым пункта 30 Палажэння, то бок унясенне ўпаўнаважаным суб'ектам ва ўсталяваны тэрмін прапановы аб адмене або ўнясенні змяненняў у рашэнне Калегіі Камісіі, з'яўляецца першасным умовай прымянення ўсяго механізму, прадугледжанага пунктам 30 Палажэння, уключаючы абзац чацвёрты дадзенага пункта.

б. Без папярэдняга аспрэчвання рашэння Калегіі Камісіі кіраўнік урада можа звярнуцца з заявай аб адмене або змяненні ў адпаведнасці з абзацам пятым пункта 30 Палажэння ў дачыненні да дзвюх катэгорый рашэнняў:

- рашэнняў, якія паляпшаюць становішча фізічных і (або) юрыдычных асоб,
- рашэнняў, якія прымаюцца ў выключных выпадках, якія патрабуюць аператыўнага рэагавання.

У дачыненні да гэтых катэгорый рашэнняў кіраўнік урада дзяржавы-члена мае права звярнуцца ў Камісію з прапановай аб унясенні пытання на разгляд Міжурадавага савета і (або) Вышэйшага савета на любой стадыі да даты іх уступлення ў сілу.

Абавязковае выкананне патрабаванняў абзацаў першага - чацвёртага пункта 30 Палажэння па гэтых катэгорыях рашэнняў не прадугледжана.

7. У прамой узаемасувязі з прадпісаннямі абзацаў першага - пятага пункта 30 Палажэння знаходзяцца і нормы абзаца шостага, які абвясчае, што рашэнне Калегіі Камісіі, у дачыненні да якога была ўнесена ў адпаведнасці з дадзеным пунктам прапанова аб адмене або ўнясенні змяненняў, не ўступае ў сілу і прыпыняецца на тэрмін, неабходны для разгляду пытання Міжурадавым саветам і (або) Вышэйшым саветам і прыняцця адпаведнага рашэння па выніках такога разгляду.

З абзаца шостага пункта 30 Палажэння вынікае, што падставай для неўступлення ў сілу і прыпынення рашэння Калегіі Камісіі з'яўляецца ўнясенне ў дачыненні да такога рашэння прапановы «аб адмене або ўнясенні змяненняў у адпаведнасці з гэтым пунктам», які прадугледжвае захаванне парадку, усталяванага ў пункце 5 гэтага Кансультацыйнага заключэння (першапачатковае ўнясенне дзяржавай-членам або членам Савета Камісіі прапановы аб адмене або ўнясенні змяненняў у рашэнне Калегіі Камісіі на працягу 15 календарных дзён, разгляд матэрыялаў Саветам Камісіі, у выпадках нязгоды з рашэннем Савета або непрыняцця рашэння Саветам Камісіі, накіраванне ліста за подпісам кіраўніка ўрада).

Вялікая калегія Суда мяркуе, што пункт 30 Палажэння прадугледжвае неўступленне ў сілу і прыпыненне рашэння Калегіі Камісіі на падставе звароту дзяржавы-члена з лістом за подпісам кіраўніка ўрада ў Камісію з прапановай аб унясенні на разгляд Міжурадавага савета і (або) Вышэйшага савета пытання аб адмене рашэння калегіі Камісіі або ўнясенні ў яго змяненняў у выпадках калі:

1 - пасля ўнясення ў Калегію Камісіі на працягу 15 календарных дзён з даты апублікавання рашэння Калегіі Камісіі прапановы аб яго адмене або ўнясенні змяненняў:

а) дзяржава-член не згодна з рашэннем, прынятым Саветам Камісіі па выніках разгляду пытання аб адмене рашэння Калегіі Камісіі або ўнясенні ў яго змяненняў, або

б) Савет Камісіі не прыняў на працягу 10 календарных дзён адпаведнае рашэнне (не разгледзеў пытанне аб адмене або ўнясенні змяненняў у рашэнне Калегіі Камісіі);

2 - прапанова датычыцца рашэнняў Камісіі, адзначаных у абзацы другім пункта 16 Палажэння.

Зварот кіраўніка ўрада дзяржавы-члена ў іншых выпадках з прапановай аб унясенні на разгляд Міжурадавага савета і (або) Вышэйшага савета пытання аб адмене рашэння Калегіі Камісіі або ўнясенні ў яго змяненняў у рамках пункта 30 Палажэння не цягне за сабой неўступленне ў сілу і прыпыненне рашэння Калегіі Камісіі.

На падставе вышэйпададзенага Вялікая калегія Суда прыходзіць да наступнай высновы:

Права кіраўніка ўрада дзяржавы-члена на зварот з прапановай аб адмене або ўнясенні змяненняў у рашэнне Калегіі Камісіі ў межах 30-дзённага тэрміну, усталяванага абзацам чацвёртым пункта 30 Палажэння, які цягне за сабой прыпыненне ўступлення ў сілу такога рашэння да разгляду адпаведнага пытання на пасяджэнні Міжурадавага савета, узнікае пры ўмове звароту ў Камісію ў парадку, які прадугледжаны абзацамі першым - трэцім пункта 30 Палажэння.

V. Заключныя палажэнні

Копію дадзенага Кансультатыўнага заключэння накіраваць заяўніку.

Кансультатыўнае заключэнне размясціць на афіцыйным інтэрнэт-сайце Суда.

Старшынствуючы

Ж.Н. Баішаў

Суддзі

А.М. Ажыбраімава
Э.У. Айрыян
Дз.Г. Колас
Т.Н. Нешатаева
В.Х. Сяйцімава
Г.А. Скрыпкіна
А.Э. Туманян
А.А. Федарцоў
К.Л. Чайка